♦ bloc-notes ♦

CULISELE

Senatorii de drept din echipa națională au avut Duminică o zi proastă. Nu toți. O parte din ei au dovedit noui și indiscutabile drepturi la senatoria de drept.

Câțiva însă — mai ales unul dintre ei — a manifestat o formă relativ slabă. Numele acestuia nu interesează. Fiindcă noi, chiar aici într'o rubrică cu intențiuni de glumă, nu ne permitem gluma de prost gust să uităm ani întregi de matchuri extraordinare, din pricina unei singure partide slabe.

Totuși, spectatorii n'au menajat Duminecă pe niciunul din senatorii de drept, cu formă slabă.

In colțul de tribună de unde am admirat un match de un dramatism inegalabil, am auzit numeroase ironii la adresa senatorilor de drept:

— Ce e cu senatorii ăștia d-le?...

—Uite-i d-le ce fac.

— Uite-i d-le cum joacă...

Și-apoi, o ironie mai ascuțită:

— Uite-i domnule cum dorm.

— Au tot dreptul. Altfel, n'ar fi senatori...

*

Cele mai multe ironii însă, au vizat — după cum am spus — pe unul dintre senatorii de drept, cu formă slabă.

In legătură cu acesta, doi spectatori au condus un dialog destul de corosiv:

— Ia uite senatorul ăsta de drept, ce prost joacă.

— Are scuze.

— Dece?...

— Fiindcă deși e de «drept», e pus să joace pe «stânga».

— Ei și?... Asta îl îndreptățește să fie senator de drept?...

— De astăzi nu mai e senator de drept. E... sanatoriu de drept...

*

In legătură cu vizita echipei suedeze pe litoralul Mării Negre, s'a produs o «Culisă» pe care — informați ca întotdeauna — ne grăbim să o aducem la cunoștiința cititorilor noștri.

In tren, spre Constanța, d. Nicky Urzică — secretarul «Comisiunii de recepție» — a fost tot timpul de o excesivă amabilitate cu suedezii. In fiecare clipă, d. Urzică se interesa ospitalier:

— Vă e foame?...

— Vă e sete?...

— Vreți papă?...

— Vreți...

Mă rog. Tot ceiace ar fi putut să vrea 20 de suedezi, într'un «vagon restaurant», într'o zi feroce de caldă, pe drumul București — Constanța.

Amabilitatea este un lucru ușor. Mai ales la d. Urzică, a cărui amabilitate atinge proporții neobișnuite. Cu suedezii însă, amabilitățile d-lui Urzică au întâlnit un obstacol foarte dificil: trebuiau făcute în... franțuzește.

Iar limba franceză se află într'un conflict destul de acut, cu amabilul secretar al «Comisiunii de selecție».

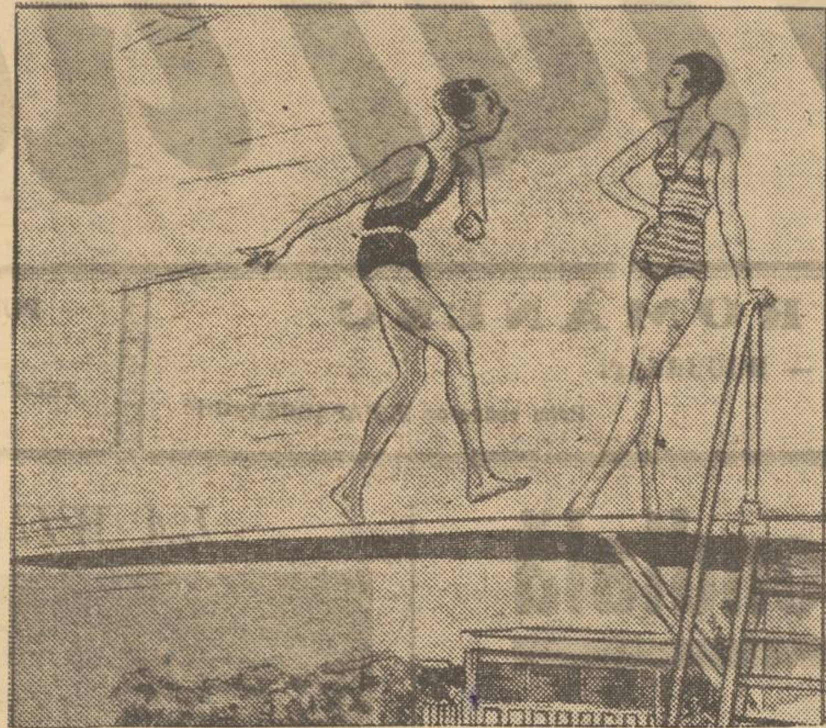
Deaceia, voind să ofere suedezilor — morți tot timpul de sete — apă minerală, d. Urzică a lansat o expresie franțuzească de un incontestabil umor.

In loc de «eau minerale» d. Urzică propunea mereu oaspeților:

— Luați... «l'eau misérable». E foarte bună..

Castor

— Dece te întorci înapoi? Parcă vroiai să mă părăsești?

— Nu mă întorc, dar nu mai pot să merg mai departe. (Passing Show Anglia)

Opinie separată...

Presa bucureșteană a avut în ultimele zile cuvinte foarte aspre la adresa lui Albu. Critica, în sine, nu este jignitoare. Iar constatarea că Albu, căpitanul echipei naționale, a jucat slab, este justă.

Ceiace ni se pare, însă, profund injust, este tonul prea aspru, prea corosiv, pe care îl utilizează câțiva confrați, în critica pe care o fac lui Albu.

In definitiv, un jucător nu este decât un simplu om. Un om care are zile bune, și zile rele, care merită elogii pentru jocul din zilele sale bune, dar nu merită să fie aspru molestat, în zilele când nu dă deplină satisfacție...

Un jucător care a fost factor important al atâtor victorii mari ale echipei noastre naționale, nu trebue să fie trecut la rebut, pentru un singur match slab. Sau, chiar pentru mai multe.

Confrații noștri însă au o impulsivitate și o lipsă de obiectivitate pe cari — suntem nevoiți să le-o spunem — nu reușesc întotdeauna să și le învingă. In loc să caute explicații și scuze, învinovățesc.

Este, desigur, mai ușor.

Invinovățirile însă au asupra jucătorilor un efect în care se găsește adesea explicația câtorva jocuri slabe. Critica enervează. Și foarte mulți jucători au în enervarea aceasta, prilejuită de cronici aspre, justificarea câtorva matchuri slabe în cari nu reușesc să își găsească liniștea, calmul și echilibrul.

Se poate învinovăți un jucător că nu-și apără culorile cu convingere?

Este o glumă. Poate cea mai reușită dintre glumele sportive, pe cari le-am auzit.

Jucătorii găsesc în victorii o dublă satisfacție: morală și materială. Primele și renumele corespund celor două satisfacții de mai sus. Care dintre jucătorii noștri poate să rămână indiferent, în fața acestor satisfacții?...

Precizările acestea ar fi suficiente, pentru a justifica forma slabă din ultimul timp, a lui Albu.

Căpitanul echipei noastre naționale însă, are și scuze speciale.

Am căutat justificarea reală a formei sale slabe, arătată în ultimele sale matchuri. Și în matchul cu Suedia, și în matchul cu Belgia, și în matchurile cu Ujpest.

Am putut afla astfel — spre surprinderea noastră — că Albu nu este numai jucător al clubului Venus. Calitatea aceasta, cu programul extrem de încărcat al campionilor naționali, plus obligațiunea de a juca mereu în rândurile echipei noastre naționale, ar fi deajuns pentru a justifica extenuarea momentană a lui Albu.

Eșirea sa momentană, din formă.

Dar Albu nu este numai jucător al clubului Venus. Nu este numai jucător permanent al echipei naționale.

Este — ați știut acest lucru?.. — și antrenor al clubului Colțea. Pentru a economisi negrilor câteva mii de lei pe lună, fundașul Venusului a acceptat să conducă și antrenamentul clubului Colțea.

Ei și?... ar răspunde, desigur, confrații cu specialitatea criticilor necontrolate. Este și jucător și antrenor. Ei și?...

Ocupațiunea aceasta suplimentară, însă, l-a purtat pe Albu, în Mai și Iunie, pe o căldură insuportabilă, câteva ore pe zi, de trei sau patru ori pe săptămână, la antrenamentele Colței.

Un jucător de dimensiunile lui Albu, cu fizicul său greoiu, se resimte enorm depe urma câtorva ore de antrenament, în plin soare. Consecințele unei astfel de extenuări sânt inevitabile. Condiția sa fizică se alterează.

Dar în afară de obligațiunile de antrenor al clubului Colțea, Albu a avut tot timpul obligațiunea antrenamentului său, ca jucător al clubului Venus.

Alte ore de extenuare. Alte ore de muncă în zăduful lunei Mai sau Iunie. Alte consecințe inevitabile, pentru condiția sa fizică.

Și, rezultatul s'a văzut. Astăzi, excelentul fundaș al Venusului și al echipei naționale este surmenat.

O perioadă de odihnă îl va readuce, sigur, în formă. Căci Albu — n'aveți nicio grije — va mai face foarte multe matchuri pe marginea cărora, detractorii săi de astăzi se vor extazia, cu siguranță mâine.

Gruparea Venus însă, ar trebui să îi evite pe viitor o nouă eșire din formă, din pricina extenuării.

Un jucător admirabil ca Albu are drept la un sacrificiu minuscul de câteva mii de lei pe lună, pe cari până acum a fost obligat să și le procure singur, ca antrenor.

Iar gruparea Venus a dovedit întotdeauna că știe să facă sacrificii.

Sântem convinși deaceia că pe viitor, Albu va rămâne doar ceiace trebue să fie: un admirabil jucător. Nu o combinație extenuantă de jucător al unui club și antrenor al altuia...

DREW

La Lodz, ca la mama acasă...

S'a scris până la exasperare în presa sportivă românească că nu avem un public disciplinat în materie sportivă.

Chiar eri, colegul de redacție George Fulga a scris un judicios articol în acest sens.

E un adevăr incontestabil că publicul nostru nu știe să se comporte la matchurile naționalei noastre.

Am asistat acum câțiva ani la matchul Ungaria—Italia, disputat la Budapesta.

Trebue să precizăm dela început, că în minutul zece ungurii au rămas în zece oameni, iar italienii conduceau cu 1—0.

Ei bine, cine n'a fost atunci la Budapesta, pe stadionul unde se disputa acest match, nu poate să-și imagineze ce înseamnă galeria ungurească. Dela început și până la sfârșitul matchului patruzeci de mii de gâtlejuri și-au umflat vinele țipând din răsputeri: Huj, huj, hojra» sau «Tempo Magyarok».

Strigătele acestea au umplut arena, fără întrerupere. Și dacă această cascadă de strigăte nu a influențat prea mult elanul ungurilor, cari rămăseseră în zece oameni, în schimb a avut un alt efect: a demoralizat pe italieni. Ceeace era tot în avantajul echipei maghiare.

Dar ce diferență dela unguri până la noi.

Cred că ați asistat Duminecă la A. N. E. F., la matchul România—Suedia.

Nu știu ce impresie ați avut dumneavoastră, dar eu eram aproape sigur că echipa României joacă în.. Suedia.

Știți dece? Inchipuiți-vă că cincizeci de oameni — colonia suedeză — au reușit să facă mai mare galerie decât cei douăzeci și cinci de mii de spectatori cari... doreau fierbinte victoria României, dar n'au binevoit să-și deranjeze puțin timbrul vocal.

Dar nu numai atât. Căci dacă spectatorii s'ar fi complăcut în această tăcere de... aur, încă ar fi fost bine. Lumea însă n'a tăcut. A găsit resurse vocale ca să... huiduiască pe jucătorii noștri.

In minutul 3, Moldoveanu a pierdut o minge și a fost imediat copios huiduit cu... ultima energie. Iar când Albu a tras un luft — același Albu care ani de-arândul a fost pivotul apărării noastre — huiduelile au izbucnit, să spargă cerul.

Acesta e publicul nostru.

Deaceea acum, când echipa României e în preajma matchului pe care-l va disputa în Polonia, nu ne preocupă deloc handicapul terenului străin și al... publicului.

La Lodz, românii vor fi ca la mama acasă...

Astyanax

Polonia a învins Ungaria la tennis

LWOW 29. — In ultimele două matchuri în cadrul Cupei Europei Centrale de tennis reprezentanții Poloniei au învins pe adversarii lor unguri,

Astfel Polonia a câștigat matchul cntra Ungariei cu 4:2.

Ultimele rezultae au fost:

Cittmann (P.) — Ferenczj (U) 3:6, 4:6, 6:4, 6:3.

Tarlovski — Szigeti 6:4. 4?6, 9?7, 8:6.

CICLISM

Cursa Sofia-Varna începe Joi 8 Iunie

Echipa României nu a fost încă formată

Cu ocazia deplasărei în Bulgaria, redactorul nostru de specialitate, a putut să se documenteze și asupra cursei pe care Uniunea Ciclistă Bulgară o va organiza, în patru etape, pe distanța Sofia — Varna.

Alergarea fiind internațională se va bucura de concursul reprezentanților a patru țări. Intr'adevăr, în afară de echipa bulgară vor concura reprezentativele Jugoslaviei, României și Turciei.

ETAPELE

Cursa începe în ziua de 8 Iulie, când se va disputa, pe distanța Sofia — Plevna, prima etapă a ei.

A doua zi se va alerga etapa Plevna — Târnava, apoi Târnava—Rusciuk și, în ultima zi, Duminecă 11 Iulie va avea loc ultima și cea mai lungă etapă: Rusciuk—Varna.

Intreaga alergare măsoară 650 km. și parcursul pe care se desfășoară este — cu excepția ultimei porțiuni — destul de dificil.

In prima etapă, concurenții vor avea de luptat cu povârnișurile și urcușurile Balcanilor și, pe deasupra, vor trebui să înfrunte drumuri proaste și grele.

Următoarele două etape vor fi ceva mai ușoare, prin faptul că sunt lipsite de «tobogane», drumurile sunt însă la fel de dificile.

In fine, ultima etapă se va desfășura nuuai pe plat, dar pe distanță de 205 km.

ECHIPA ROMANIEI

Echipa României pentru această cursă nu a fost încă formată, întrucât nu se știe dacă nu ar fi cazul să se facă apel și la 1-2 dintre alergătorii cari se găsesc în Polonia.

Noi găsim că ar terbui să se renunțe la serviciile acestora pentru motivul că, cei cari vor termina «Turul Poloniei» vor fi destul de obosiți spre a numai putea da randamentul necesar iar cei cari au abandonat, numai merită credit.

Deci, credem că echipa pentru Bulgaria trebue formată din alergătorii rămași în țară și ea ar putea avea următoarea înfățișare: Dumitru Nicolici, Marius Tudor și Constantin Tudose.

ECHIPA BULGARA

Forurile bulgare nu au stabilit forma definitivă a echipei lor. Sunt supraveghiați 7 oameni, din cari vor fi aleși 4. Deocamdată se știe că din echipă nu va lipsi Ilieff «regele munților», cum îl numesc compatrioții săi.

GRAC, FICKET ȘI ABULNAR AU FOST CALIFICAȚI

Se pare că Jugoslavia va alinia cea mai puternică formație. Grgac, Fichet și Abulnar fuseseră suspendați de federația jugoslavă, fiind acuzați de profesionism, au fost recalificați, întrucât U. C. I.-ul nu a ratificat suspendarea.

In consecință doi din ei Grgac sigur și probabil Abulnar, vor forma împreună cu Prosinek și Prejmayer, echipa națională a jugoslaviei. Și nu este exclus ca Prosinek, câștigătorul cursei Belgrad-Sofia, să furnizeze pe învingător.

ECHIPA TURCIEI

Reprezentativa Turciei nu a luat nici ea formă definitivă. Se știe deocamdată, numai că Kirkor nu va lipsi. Este probabil că va activa în calitate de căpitan al echipei.

LAVAL

Cusută cu ață albă...

Un ziar de specialitate din Capitală anunță că va organiza Duminecă dimineața, în cadrul unei reuniuni ce se va desfășura Duminică dimineața pe velodromul din șoseaua Olteniței în regia grupărei A. S. P. I. M. o alergare ciclistă pentru ziariștii sportivi.

Din această relatare extragem eronata informație a ziarului de specialitate — reuniunea va fi regisată de clubul Viforul Dacia, nu de gruparea A. S. P. I. M. — cum și intenția respectivului conducător de rubrică, de a-și trage spuza pe turtă.

Intr'adevăr condițiunile probei organizată de ziarul cu pricina sunt: 10 tururi (5 km.) și concurenții nu trebuesc să fie legitimați anul acesta. Simplu, nu?

Din păcate însă, această simplicitate are un substrat: acela de a permite cronicarului ciclist să obțină o victorie ieftină, știind că alergarea este mai dinainte disputată.

Dar să ne explicăm mai pe înțelesul tuturor.

Cronicarul ziarului de specialitate este alergător ciclist posesor de licență, până la 31 Decembrie 1936. A făcut cerere spre a obține licența și pe anul în curs dar, până aseară nu prezentase obligatoriul certificat medical, tocmai spre a corespunde condițiunilor impuse de «cursa» proectată.

Deci, deși, cronicarul ziarului de specialitate, în realitate alergător ciclist veritabil se găsește în plin antrenament ca și alți colegi de-ai lui cari practică ciclismul, el are dreptul să concureze în proba de Duminică, pe când ceilalți nu.

Păi, nu este cu ochi și cu sprincene că redactorul ziarului de specialitate vrea să se gratifice singur și «sportiv» până în măduva oaselor, să câștige ușor o cursă făcută special pentru dânsul?

Noi facem propunerea ca redactorul în chestiune să fie declarat câștigător — fără ca alergarea să se mai dispute — căci alt rost nu are această «cursă» pentru ziariști sportivi.

Matchul ciclist Bucuresti - Sofia

(Continuare din pag. I-a)

ba de viteză roata, nici nu a strâmbat brațul pedalei, nici nu a spart boyeul și nici nu s'a rănit serios, cum se afirmă în ziarul care vrea să denatureze adevărul.

Și ca o întărire a celor relatate de noi, voi reaminti că Dragomir a fost unul din eroii cursei de urmărire și a acoperit 52 tururi ale cursei americane, când, în urma unei ciocniri cu Tudose, a rupt roata din față abandonând și lăsând lui Vasile Dinu sarcina de a termina alergarea.

De altfel, în această cursă s'au produs toate răsturnările și ghinioanele bucureștenilor cari, din fericire, au scăpat teferi.

Rezultatele technice pe cari le publicăm aci, vor arăta în mod precis cum au stat lucrurile în cele trei probe ale matchului.

CURSA DE VITEZA

Seria I-a. — 1. Anghel Foteff; 2. Nicolae Dragomir. Câștigat la mare luptă, ½ roată.

Seria II-a. 1. — Gheorghe Velinoff; 22. Vasile Dinu. Câștigat ușor, 3 lungimi.

Seria III-a. — 1. Constantin Tudose; 22. Blagoe Ivanoff. Câștigat sigur, 1½ lungime.

Seria IV-a. — 1. Ivan Bujitoff; 2. Marius Tudor. Câștigat la mare luptă, roată.

Prima semi-finală. — 1. Constantin Tudose; 2. Gheorghe Velinoff. Câștigt la mare luptă, ½ roată.

A doua semi-finală. — 1. Anghel Foteff; 2. Ivan Bujiloff. Câștigat ușor.

Finala secunzilor. — 1. Gheorghe Velinoff; 2. Ivan Bujiloff. Câștigat ușor, 2 lungimi.

Finala primilor, — 1. Anghel Foteff; 2. Consttntin Tudose. Câștigat sigur, 1 lungime.

1. ANGHEL FOTEFF (Sofia);
2. Constantin Tudose (București);
3. Gheorghe Velinoff (Sofia);
4. Ivan Bujiloff (Sofia).

Sofia 20 puncte, București 8 puncte.

CURSA DE URMARIRE

1. ECHIPA BUCUREȘTILOR (Vasile Dinu, Nicolae Dragomir, Marius Tudor și Constantin Tudose).

2. **Echipa Sofiei** (Ivan Bujiloff, Anghel Foteff, Blagce Ivanoff și Gheorghe Velinoff).

București 10 puncte, Sofia 8 puncte.

CURSA AMERICANA

1. ANGHEL FOTEFF—GHEORGHE VELINOFF (Sofia), 36 puncte;

2. Blagoe Ivanoff—Ivan Bujiloff (Sofia), 33 puncte;

3. Marius Tudor—Constantin Tudose (București), 11 puncte.

4. Vasile Dinu—Nicolae Dragomir (București), 11 puncte.

Sofia 69 puncte, Beurcști 41 puncte.

In clasamentul final, echipa orașului Sofia figurează cu 97 puncte și cea a Bucureștilor cu 59 puncte.

Vom reveni.

Jeny Dumitrescu

Reuniunea de Dumineca dela Velodrom

Clubul Viforul Dacia va face să se desfășoare Duminecă dimineața, cu începere dela ora 9 jumătate pe velodromul «Marele Voevod Mihai» din șoseaua Olteniței, o reuniune ciclistă cu următorul program:

Match omnium, cat. I-a și II-a, compus dintr'o probă de viteză, un semi-fond pe 20 tururi cu adunare de puncte la fiecare 2 tururi și o cursă pe 2 tururi contra cronometrului (plecarea lansată).

Categoria III-a și începători: cursă de urmărire și cursă de viteză.

Inscrierile însoțite de taxa de 10 lei de fiecare alergător se primesc în fiecare zi la secretariatul F. R. S. C.-ului, până Vineri 2 Iulie ora 18.

Primii trei clasați în fiecare probă vor primi câte o medalie.

OFICIALII

Starter, d. căp. Aslan.

Delegat federal și comisar la sosire d. căp. C. Zamfiropol.

Comisari de virajuri d-nii: Nicolau și Tudose.

In goană după glorie

de Emil Iencek

IX

Era ora 6 și 30

Speakerul anunță câteva minute pauză. Spectatorii stăteau ca pe ghimpi. Cele 8—10 minute li se păreau ani. In cele din urmă mult așteptatul eveniment fu anunțat: campionatul mondial de «dirt-track» pe 30 ture. Participă: Franța, Anglia, Germania. Cehoslovacia, Ungaria și România.

Liniște grea domni câteva secunde. Concurenții se aliniază la start. Speakerul îi prezintă. Urmau aplauze și apoi imnul național respectiv.

Fu prezentat Miluț Robescu: un vuet enorm porni din tribune. Era poate ura amestecat cu bravo, ropote de aplauze, sau... dar cine putea ști.

Ultimul: Adrian Lupescu. Câteva voci de încurajare și bătăi în palme protocolare. Sau poate erau printre cei care strigaseră sau aplaudaseră și oameni sinceri. Fericiți că-l văd reintrând. Motoarele fură puse în mișcare. Un uruit asurzitor făcu să treacă prin public un curent electric. Adrian era totuși de un calm englezesc. Observa în clipa asta lângă tribuna oficială pe Maya. A căutat să-i surprindă privirea, să cadă raza ei vizuală. Inutil. Maya privea altitudinea. Spre alt culoar. In nici un caz însă nu pe acela pe care se găsea el.

Lumea palpita intens și, cu ochii fixi, scânteind de senzația tare ce le-o procura acele clipe, privea cu respirația întretăiată spre lotul de concurenți care aveau să se lanseze.

Starterul ridică steagul.

O fracțiune de secundă.

Motoarele erau la maximum de presiune. Nu se mai auzea nimic altceva decât o ambalare grozavă. Fanionul se lăsă și un uruit infernal, ca și când o escadră ar fi decolat, inundă arena. Concurenții, fură învăluiți într'un nor negru de praf.

Câteva clipe și ajunseră în turnantă.

Pe stânga pe coardă, Miluț Robescu și la o lungime Adrian. Restul la intervale infime.

După 3 ture, Adrian se afla tot la o lungime de Miluț.

Nu-l putea depăși, în ciuda tuturor eforturilor disperate.

Dar de data asta se aflau detașați cu vreo 4—5 lungimi de restul combatanților.

Incă trei ture se scurseră în urletele tribunelor.

In viraje norul de praf n'apuca bine să se limpezească că iarăși roțile înclinate ale lui Miluț și Adrian mușcau din sgura pistei înălțând alt nor.

Erau la jumătatea disputei și situația nu se schimbase cu nimic.

Doar englezul Skletwoon se apropia încet dar sigur de ei.

Aproape că nu mai interesa decât duelul Adrian — Miluț.

In ultimele ture când englezul ajunsese la o lungime de ei promițând să aducă o surpriză, Adrian jucă ultima carte.

Intră în plin ambalaj în turnantă. Motorul derapă la maximum și abea reuși să scape dela o răsturnare sigură, în înmărmurirea generală.

Reușise însă să-i mai câștige două trei lungimi lui Miluț.

Extaz în întreaga arenă. Adrian procedă la fel și în celalt viraj. Intră cu tot cu gazele deschise.

Dar probabil că în derapaj, cauciucul întâlnise sub sgură, un petec de teren mai tare, oprind brusc alunecarea obișnuită a motorului, care i-a voblat vizelios.

Totuși nu i-a dat drumul ghidonului. Spera să-și redreseze motorul. Dar acesta s'a înodat, s'a încâlcit, și a început să se dea tumba, într'un nor de praf, prinzând sub el pe Adrian.

Panica produsă, desfășurarea cursei, impresia lăsată de magnifica alergare a lui Adrian, — care ar fi putut să fie campion iar nu în spital cu o leziune internă toracică și cu altele pe corp, — au fost amplu comentate în ziare.

Deasemenea nu s'a uitat să se spună că Miluț e un campion norocos!

Deși toate cronicile sfârșeau prin urări de grabnică însănătoșire, dorite sincer lui Adrian, și în pofida strădaniilor a numeroși medici și chirurgi Adrian, la mai puțin de 48 ore dela nenorocita întâmplare a plecat în ultima sa cursă: dincolo de viață, în eternitate.

Inmormântarea lui a fost impresionantă.

Un cortegiu imens, având în frunte, purtate de 10 inși, zeci de trofee și plachete.

Un pluton de câteva sute de motociclete pacăneau «un ralenti» în drum spre cimitir, urmate de câteva mii de sportsmeni.

Când, după numeroasele cuvântări sincere și pătrunzătoare, cosciugul a fost lăsat în mormânt, sutele de motocicliști care intraseră pe aleea până aproape de groapa, au ambalat până în fund motoarele dând ultimul salut, — un vuet infernal ca venit din altă lume — aceluia care a știut să lupte până la sfârșit.

A fost o salvă prelungă care a furnicat asistența, cutremurând-o.

Și-au plâns cu toți, aceia care au palpitat când Adrian, cu vestonul său roșu se alinia la start. «Dracul roșu» nu mai era.

Undeva în lumea aceia imensă și nelacrimată, la coada convoiului, Maya insignifiantă și ghemuită în ea își plângea, regretul și convingerea că dacă ar fi știut să-l înțeleagă pe «marele campion» să-l prețuiască și să-l ajute n'ar mai fi avut acum remușcarea unei greșeli pe care nu și-o va ierta niciodată...

— SFARȘIT —